

ОБЩИНА ВЕНЕЦ, с. ВЕНЕЦ, област ШУМЕН
ул. "Кирил и Методий" № 24, тел.:05343/2191, факс: 05343/89-80

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА
НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ
НА ОБЩИНА ВЕНЕЦ

ВЕНЕЦ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ с. ВЕНЕЦ, ОБЛАСТ ШУМЕН

Наредба

за определяне размера на местните данъци на община ВЕНЕЦ

Приета с Решение №25/26.02.2008 г., изм.и доп.с Решение №119/20.01.2009 г., изм.и доп.с Решение №174/21.12.2009 г., изм.и доп.с Решение №276/15.12.2010 г., изм.и доп.с Решение №279/31.01.2011 г., изм. и доп. с Решение № 224/18.12.2013 г., изм. и доп. с Решение №289/22.08.2014 г., изм. и доп. с Решение №338/05.02.2015 г., изм.и доп.с Решение №139/20.09.2016 г., изм.и доп.с Решение №470/28.01.2019 г., изм.и доп. с Решение №48/10.02.2020 г., изм.и доп. с Решение №49/10.02.2020 г.,

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община **Венец**.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) Патентен данък.
7. (нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Туристически данък.
8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., доп. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора **Местни данъци**

Раздел I **Данък върху недвижимите имоти**

Чл.7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) (Изм. – ДВ, бр.101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (нова – ДВ, бр.101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответна част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) За имот-държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се в с. Венец, ул. "Кирил и Методий" №24.
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) Доп. - изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., и доп. ДВ. Бр. 105 от 19 Декември 2014г., в сила от 01.01.2015г., в сила от 01.01.2011 г., изм. ДВ бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., изм. с изм. ДВ бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.14а. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сградата, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след

изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл.146. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.15. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **2,5** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните

законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,8** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – **6,6** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Изм.и доп. с Реш. №48/10.02.2020 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ

правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,8** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **6,6** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **3,0** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) (2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.37а. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство – предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.

Чл.37б. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(5) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или

прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

/изм.и доп.с Решение №276/15.12.2010 г., изм.и доп.с Решение №470/28.01.2019 г./

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от закона за местни данъци и такси

(1) (Нова с Реш. №48/10.02.2020 г.) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задължителното лице.

(2) (Нова с Реш. №48/10.02.2020 г.) Данните по ал.1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно-чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно- на електронен носител.

(3) (Нова с Реш. №48/10.02.2020 г.) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/ нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване на право на освобождаване от данък;
5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл.59,ал.4 от ЗМДТ.

(4) (Нова с Реш. №48/10.02.2020 г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянни им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл.32 от ЗМДТ ,като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) (Нова с Реш. №48/10.02.2020 г.) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

Чл.41. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

ГДПС = ИмК × ЕК,където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. Имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила в следните граници:

- а) до 55 kW включително – 0,60 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,80 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,45 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,65 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – 2,30 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – 3,00 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните граници:

Екологична категория	Коефициент по чл. 55, ал. 1, т. 2 от ЗМДТ	Предложение 2019 г.
Без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10-1,40	1,10
„Евро 3“	1,00-1,10	1,00
„Евро 4“	0,80-1,00	0,80
„Евро 5“	0,60-0,80	0,60
„Евро 6“ и „ЕЕV“	0,40-0,60	0,40

(2) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки

автомобили и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.

2. къмпинг ремарке - **10** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **15** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **20** лв.

2. над 125 до 250 куб. см включително – **40** лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – **55** лв.

4. над 350 до 490 куб. см включително – **80** лв.

5. над 490 до 750 куб. см включително – **120** лв.

6. над 750 куб. см – **170** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **10** лв.

2. над 400 кг – **15** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **200** лв.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер 20 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	15,00	34,00
	18	20	34,00	77,00
	20	22	77,00	176,00

	22	25	228,00	410,00
	25	26	400,00	720,00
	26	28	410,00	720,00
	28	29	397,00	479,00
	29	31	479,00	786,00
	31	33	900,00	1100,00
	33	38	1100,00	1700,00
	38	-	1300,00	1700,00
Б) с три и повече оси	36	38	770,00	1100,00
	38	40	1100,00	1500,00
	40	-	1500,00	2200,00

(8) (Изм.с Реш. №49/10.02.2020 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **100** лв.

(9) (Изм.с Реш. №49/10.02.2020 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер **200** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **12** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **17** лв.
3. над 37 kW – **22** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **45** лв.

(12) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7e по Закона за движение по пътищата е в размер **100** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса	Данък (в лв.)

	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	45,00	91,50
	13	14	91,50	252,00
	14	15	252,00	355,50
	15	-	355,50	804,00
Б) с три оси	15	17	91,50	159,00
	17	19	159,00	325,50
	19	21	325,50	423,00
	21	23	423,00	651,00
	23	-	651,00	1012,50
В) с четири оси	23	25	423,00	429,00
	25	27	429,00	669,00
	27	29	669,00	1062,00
	29	-	1062,00	1575,00

(14) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **2** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **2** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0.2** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **200** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **30** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **4.70** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0.24** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **1.5** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **30** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **22** лв.

3. за делтаплан – **22** лв.

4. за мотоделтаплан – **30** лв.

5. за свободен балон – **40** лв.

6. за планер – **40** лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (Отменена - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.).

(2) (нова – ДВ, бр.101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(3) (досегашната ал.2 става ал.3- ДВ, бр.101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) (досегашната ал.3 става ал.4 - ДВ, бр.101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.,) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (нова – ДВ, бр.101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (Изм.с Реш. №48/10.02.2020 г.) (1) Данъкът върху превозните средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(3) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в

т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (Изм.с Реш. №48/10.02.2020 г.) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на

която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

РАЗДЕЛ VI

ПЪТЕН ДАНЪК

/Доп.-ДВ, бр.112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г./

РАЗДЕЛ VI

ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК

Чл. 57 (Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58 (Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) (1) Размерът на данъка е 0,20 лв. за всяка нощувка в общината.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) (Обявена за противоконституционна с РКС № 5 от 2012 г. - ДВ, бр. 30 от 2012 г.) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) (Обявена за противоконституционна с РКС № 5 от 2012 г. - ДВ, бр. 30 от 2012 г.) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

Чл. 59 (Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2011 г. размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в срок до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2010 г.

§ 2. За 2011 г. размерите на таксата за битови отпадъци се определя в срок до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от предходната година.

§ 3. За 2011 г. размерът на туристическия данък се определя в срок до 31.01.2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;

2. категория 2 звезди – 0,80 лв. за нощувка;

3. категория 3 звезди – 1,00 лв. за нощувка;

4. категория 4 звезди – 1,00 лв. за нощувка;

5. категория 5 звезди – 1,00 лв. за нощувка;

(3) Декларацията по чл. 57, ал. 5 не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 4. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на този закон предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма.

§ 5. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 6. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 01.01.2011 г.

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улици
I-ва	С. Венец С. Ясенково
II-ра	С. Борци, с. Осеновец, с. Изгрев, с. Габрица, с. Буйновица, с. Черноглавци, с. Боян, с. Деница, с. Дренци, с. Капитан Петко, с. Страхилица

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	50	
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	5	3
3 звезди	10	8
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	5	3
3 звезди	10	8
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	5	3
3 звезди	10	8
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	5	5
3 звезди	10	10
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	15	10
3 звезди	15	15
— нощни:		
2 звезди	10	10
3 звезди	25	25
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	150	100
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 5 лв. за I зона и 4 лв. за II зона на 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 10 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 70 лв. според местонахождението на обекта.		
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 70 лв. според местонахождението на обекта.		
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 1000 лв. според местонахождението на обекта:		
8. Обушарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 70 лв. според местонахождението на обекта.		
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 200 лв. според местонахождението на обекта.		
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в		

размер на 150 лв. за I зона и 100 лева за II зона за работно място според местонахождението на обекта:
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 250 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 250 лв. за работно място според местонахождението на обекта.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 120 лв. за работно място според местонахождението на обекта.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 80 лв. за I зона и 70 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 250 лв. според местонахождението на обекта.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 300 лв. за I зона и 250 за II зона според местонахождението на обекта:
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 500 лв. за I зона и 300 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 200 лв. за I зона и 150 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. за I зона и 150 лв. за II зона според местонахождението на обекта:
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 200 лв. за I зона и 100 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
21. (Отпада - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.)
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3600 лв. за I зона и 3000 лв. за II зона според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500 лв. според местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000 лв. според местонахождението на обекта.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 250 лв. според местонахождението на обекта.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 1000 лв. според местонахождението на обекта.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 200 лв. според

местонахождението на обекта.	
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 80 лв. според местонахождението на обекта.	
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 80 лв. според местонахождението на обекта.	
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 3000 лв.	
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 100 лв. за I зона и 50 лв. за II зона според местонахождението на обекта.	
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 500 лв. според местонахождението на обекта.	
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 120 лв. за I зона и 100 лв. за II зона.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 10 лв. за I зона и 8 лв. за II зона.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 55 лв. за I зона и 40 лв. за II зона , и билиард — данъкът за маса е в размер на 55 лв. за I зона и 40 лв. за II зона.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв.м.	- 2,00 лв.
и за един фитнес уред	- 350 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 180 лв. за I зона и 133 лв. за II зона на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място

е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	200 лв.
б) други МПС	400 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 400 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 150 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 15 лв.	